

Σπονδή στη Θυσία (Άγιος Λουκάς Αρχιεπίσκοπος Κριμαίας)

Categories : [ΘΕΟΛΟΓΙΑ](#)

Date : 11 Μαΐου, 2016

Χαίρομαι πάρα πολύ που ο αριθμός των ανθρώπων που παρακολουθούν τα κηρύγματά μου γίνεται κάθε φορά μεγαλύτερος. Χαίρομαι να ζω για να σας διδάσκω την οδό της σωτηρίας και εσείς με προσοχή και ζήλο να με ακούτε. Αυτό σημαίνει ότι ο λόγος μου μπαίνει βαθιά στην καρδιά και στο νου σας, ότι δεν κηρύττω μάταια, και ο λόγος της σωτηρίας εγκατοικεί στην καρδιά και στο νου σας.

Τω Θεώ ημών δόξα εις τούς αιώνας των αιώνων.

Γι' αυτό με ακόμα μεγαλύτερο ζήλο θα σας κηρύττω το λόγο του Θεού.

Αρκετές φορές στα κηρύγματά μου έκανα λόγο για τον μεγάλο κήρυκα του Ευαγγελίου, τον απόστολο Παύλο, και προσπάθησα να ερμηνεύσω τις επιστολές του. Τον ονομάζουν δεύτερο μετά τον Κύριο Ιησού Χριστό ιδρυτή του Χριστιανισμού. Και εμείς όλοι πρέπει να προσπαθήσουμε να εισχωρήσουμε όσο πιο βαθιά γίνεται σε κάθε λόγο του μεγάλου αυτού αποστόλου.

Ακούστε τώρα έναν πολύ καταπληκτικό και πολύ σημαντικό για μας λόγο από την επιστολή του προς Φιλιππησίους: *«Αλλ' ει και σπένδομαι επί τη θυσία και λειτουργία της πίστεως υμών, χαίρω και συγχαίρω πάσιν υμίν· το δ' αυτό και υμείς χαίρετε και συγχαίρετέ μοι»* (Φιλ. 2, 17-18). **Τι σημαίνει αυτό; Για ποια θυσία, στην οποία προσφέρεται σαν σπονδή, μιλάει εδώ ο απόστολος;**

Ο μεγάλος απόστολος προσφέρθηκε σπονδή σ' Αυτόν, ο οποίος σήκωσε επάνω του τις αμαρτίες όλου του κόσμου και με το Πανάγιο Αίμα του έσωσε από τον θάνατο όλους αυτούς που πιστεύουν σ' Αυτόν και τον αγαπούν, στον Κύριο και Θεό μας Ιησού Χριστό.

Είχε κάθε δικαίωμα ο απόστολος Παύλος να ονομάζει τον εαυτό του σπονδή στη θυσία, επειδή υπέφερε αμέτρητα βάσανα για το κήρυγμα του Ευαγγελίου του Ιησού Χριστού. Σε όλη την ζωή του τον κυνηγούσαν οι ειδωλολάτρες και οι Ιουδαίοι. Πολλές φορές φυλακίστηκε, πολλές φορές τον χτύπησαν, πέντε φορές μαστιγώθηκε και τρεις φορές τον τιμώρησαν με ραβδισμούς, μία φορά τον λιθοβόλησαν, αφήνοντάς τον μισοπεθαμένο. Έπειτα πολλές φορές βρέθηκε στο κρύο γυμνός,

πείνασε και δίψασε, κοπίασε και μόχθησε πολύ. Τρεις φορές ναυάγησε, ένα μερόνυχτο έμεινε ναυαγός στο πέλαγος, πιασμένος από ένα ξύλο. Είχε και μαρτυρικό θάνατο: τον αποκεφάλισαν.

Όλα αυτά τα βάσανα ο μέγας απόστολος τα υπέφερε με χαρά, ευχαριστώντας τον Κύριο Ιησού Χριστό, χαρούμενος για τους αμέτρητους εκείνους Ιουδαίους και εθνικούς, στις καρδιές των οποίων έσπειρε την πίστη στον Σωτήρα και την αγάπη του. Βλέπετε τώρα πως είχε κάθε δικαίωμα ο απόστολος να λέει τον εαυτό του σπονδή στη θυσία.

Μόνο αυτός ο μακάριος απόστολος Παύλος αξίζει να καλείται σπονδή στη θυσία; Ασφαλώς όχι! Σε όλη τη διάρκεια της ιστορίας τής χριστιανικής Εκκλησίας είχε αυτή πολλούς εχθρούς, υπήρξαν πολλοί μάρτυρες που υπέφεραν για την πίστη τους στον Χριστό, σ' όλες τις χώρες του κόσμου και σ' όλους τους λαούς της γης. Για πολλά χρόνια συνεχίζονταν οι διωγμοί κατά των χριστιανών. Τους πιο φοβερούς διωγμούς υπέστησαν οι χριστιανοί κατά τους τρεις πρώτους αιώνες μετά τη γέννηση του Χριστού. Τότε δεκάδες χιλιάδες πιστοί υπέφεραν φοβερά βασανιστήρια για την πίστη τους στον Κύριο Ιησού Χριστό και μαρτύρησαν για τον Κύριό τους. Δεν αξίζουν όλοι αυτοί να ονομαστούν σπονδή στη θυσία;

Έχουν επίσης το δικαίωμα να φέρουν το όνομα αυτό και οι ομολογητές, οι γενναίοι αυτοί αγωνιστές που πολέμησαν τις αιρέσεις. Αυτοί που έλαβαν μέρος στις Οικουμενικές Συνόδους και υπερασπίστηκαν μέχρι αίματος τα δόγματα της αληθινής πίστεως και μαρτύρησαν στα χρόνια της εικονομαχίας. Αξίζουν το όνομα αυτό και όλοι οι πεσόντες κατά τη διάρκεια των επονομαζομένων «ιερών πολέμων» που διεξήγαγαν οι μουσουλμάνοι κατά των χριστιανών. Από ένα αμέτρητο πλήθος χριστιανών επαληθεύτηκε ο σκληρός εκείνος λόγος του Σωτήρος; *«Εν τω κόσμω θλίψιν έξετε, αλλά θαρσεείτε, εγώ νενίκηκα τον κόσμον»* (Ιω 16:33). Και ένας άλλος: *«Τι στενή η πύλη και τεθλιμμένη η οδός η απάγουσα εις την ζωήν, και ολίγοι εισίν οι ευρίσκοντες αυτήν!»* (Μτ. 7:14).

Τα παθήματα είναι αναπόφευκτα γι' αυτούς που εισέρχονται δια της στενής πύλης και ακολουθούν την τεθλιμμένη οδό, γι' αυτούς που αγάπησαν τον Χριστό με όλη την ψυχή τους. Και αυτοί όλοι είναι σπονδή στη θυσία, αν και τα βάσανα που υποφέρουν δεν είναι τόσο φοβερά όπως εκείνα που υπέφεραν οι άγιοι μάρτυρες και ομολογητές του Χριστού. Όμως είναι πολύ φοβερό να ακούμε από τον Κύριο ότι **λίγοι είναι αυτοί που ακολουθούν την τεθλιμμένη οδό**, για να γίνουν τέκνα του Θεού στην Βασιλεία των Ουρανών. Ω, Κύριε, γιατί μιλάς για τους ολίγους; Και πού είναι οι υπόλοιποι, πού είναι το αμέτρητο πλήθος των άλλων ανθρώπων; Αυτοί τρέχουν στην ευρύχωρη οδό που οδηγεί στην απώλεια. Γι' αυτούς μιλάει στη συνέχεια ο απόστολος Παύλος στην επιστολή του Προς Φιλιππησίους. *«Οι πάντες γαρ τα εαυτών ζητούν, ου τα Χριστού Ιησού»* (Φιλ.

2:21).

Τι, άραγε, ζητούν αυτοί οι αμελείς; Ζητούν πρώτ' απ' όλα την απόλυτη ελευθερία για να ικανοποιούν τα πάθη και τις επιθυμίες τους και **αμφισβητούν τις εντολές του Χριστού, διότι αυτές τους εμποδίζουν να ικανοποιούν τα πάθη και τις επιθυμίες τους**. Αθετούν το νου του Χριστού και ζουν σύμφωνα με τις δικές τους πεποιθήσεις και την δική τους λογική, που κατά πολύ απέχει απ' αυτό που θέλει ο Θεός, όσο απέχει ο Βόρειος πόλος από το Νότιο. Δεν θέλουν να είναι τέκνα του Θεού, δεν σκέφτονται την Βασιλεία των Ουρανών και επιδιώκουν μόνο τα γήινα αγαθά. Οι άνθρωποι αυτοί που ζουν σύμφωνα με το θέλημά τους και τρέχουν στην ευρύχωρη οδό που τους οδηγεί στην απώλεια, δεν θέλουν και δεν μπορούν να κατανοήσουν τον βαθύ λόγο του αποστόλου Παύλου που μιλάει για τη σπονδή στη θυσία.

Εμείς, όμως, τα πρόβατα του μικρού ποιμνίου του Χριστού, ας θυμόμαστε καλά αυτό το λόγο. **Ας προσπαθήσουμε και εμείς με την αγόγγυστη υπομονή των θλίψεων να είμαστε σπονδή στη φοβερή σταυρική Θυσία του Σωτήρος μας**. Όχι μόνο αγόγγυστα να εφαρμόζουμε στη ζωή μας αυτή την προτροπή του αποστόλου Παύλου, αλλά και να χαιρόμαστε με όλη την καρδιά μας, συγχαίροντας με τον μακάριο Παύλο, αν θα αξιωθούμε να γίνουμε μαζί του σπονδή στη θυσία, στον Κύριο μας Ιησού Χριστό, και να Του αναπέμπουμε αιωνίως τιμή και δόξα και ευχαριστία με τον Άναρχο Πατέρα Του και το Πανάγιο Πνεύμα. Αμήν.

(περιοδικό "Όσιος Φιλόθεος της Πάρου", τ. 4, εκδ. Ορθόδοξος Κυψέλη, σελ. 3)

(Πηγή ηλ. κειμένου: koinoniaorthodoxias.org)